

Bir Gün Yolda Yürürken

— kul mehmet · 07 Aralık 2025

Bir Gün Yolda Yürürken

Bir ses var içimde,
Henüz söylenmemiş bir şarkı gibi,
Düşlerimin kıyısında bekleyen.
Gözlerim, insanın gözlerine değince bir göl olur,
Dalgaları umutla,
Suskunluğun içinde bile konuşur.
Bir çocuk gülüşünde saklıdır
Dünyanın en büyük sırları,
Ve bir annenin ellerinde toprağın bereketindedir.
Biz birbirimize dokunmadan da varız,
Ama dokunduğumuzda daha çok insanız.
Gökyüzü, dallarımıza yaslanır,
Köklerimiz toprağa sarılır,
Ve biz, birbirimizin nefesiyle yeniden doğarız.

Bir gün, yolda yürürken
Yanımdan geçen bir yabancıнын bakışında
Kendi yalnızlığımı gördüm.

O an anladım biz birbirimizin aynasıyız.
Bir dostun omzuna yaslandığında
Dünya biraz daha dayanılır olur.
Bir tebessüm,
Karanlık gecenin ortasında güneş gibi doğar.
İnsan, insana küser bazen,
Ama özünde hep özler.
Çünkü kalbin ipi, başka bir kalbin sıcaklığına bağlıdır.
Ve biz,
Birbirimizin yarasını sararken,
Kendi yaralarımızı da iyileştiririz.
Gökyüzü geniştir,
Ama insanın kalbi daha geniştir.
Bir damla merhameti, bir ömür umudu taşır.
Mehmet Aluç